

bliver færre voksne pr. barn, har det en konsekvens.

Når man omdanner gode, kulturelt betonedede fritidshjemsordninger, hvor der virkelig har været et alsidigt udbud til børnene, og indskrænker dem til skolefritidsordninger med langt færre ressourcer, så er det også kulturpolitik, og så er det også noget, man bør reagere imod.

Denne her redegørelse synes vi mangler perspektiv og en målrettet indsats på nogle af de her områder og i særdeleshed i forhold til de udstødte børn. Det er dér, der er brug for en langt mere omfattende tværministeriel indsats for at kunne gøre op med den sociale arv. Vi har i årtier talt om, at vi skal gøre op med den sociale arv, og vi ved jo, at den slår igennem på uddannelsesområdet, på kulturområdet, på sundhedsområdet; alle steder præges børnene mere end noget andet af deres sociale arv.

Vi kender alle sammen undtagelsen, men alle og enhver ved også, at når vi begynder at lægge tallene sammen, er overensstemmelsen i forhold til den sociale arv skræmmende stor.

Derfor er vi også lidt kede af, at redegørelsen ikke nævner noget om de særlige problemer, som børn af anden etnisk herkomst er udsat for, i særdeleshed når de skal høre på personer som fru Pia Kjærsgaard og Mogens Glistrup og deres huseren. Her er der også en meget stor opgave at tage op, også i en kulturpolitisk sammenhæng og ikke kun i den kulturpolitiske sammenhæng, som jeg kalder kulturimperialisme, hvor det drejer sig om, at vi alle sammen skal have den kultur, der hører til vores etniske baggrund. Respekt for andres kultur er også noget, der hører med i en debat som denne her.

Vi skal generelt tage hånd om de børn, hvor en nedbrudt vaskemaskine betyder måneders afsavn på husholdningsbudgettet, hvor julen er afhængig af private hjælpeorganisationers indsamlingsevne, og hvor den årlige ferietur ikke er med ski til Sydfrankrig, men med Gabriel Jensen til Dragør Havn.

Enhedslisten vil, som jeg sagde i starten, støtte alle de initiativer, som ministeren har nævnt, og det gælder også på reklameområdet. Det er mishandling, det, der foregår, specielt af de mindste børn, og det er ikke bare med hensyn til, hvordan vi behandler børnene.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at reklamerne i fjernsynet er med til at ensrette legen i en grad, som vi ikke har lyst til at se, og er med til at ensrette udbudet af legetøj. Vi, der er

lidt ældre, ved alle sammen, hvilket alsidigt udbud der var af legetøj tidligere, og vi ved alle sammen, hvor ensformigt legetøjet er i dag. Det er stort set det samme i alle butikkerne. Og det er ikke kommet af sig selv; det er bl.a. kommet, fordi det er dem, der har råd til den største og den mest massive reklameindsats, der også vinder på markedet, og derfor er det noget, der bør bekymre alle, som ønsker, at både leg og de andre ting, som børnene tilbydes, er lidt mere alsidigt end det, vi har, og altså ikke bare er noget, der skal præges af et kommercielt hensyn.

Et reklameforbud løser ikke alverdens problemer, har jeg godt hørt flere sige, og det gør det heller ikke; nej, selvfølgelig gør det ikke det. Men det er sådan, at når vi her – og det kan jeg se en bred enighed om – tager nogle initiativer i en retning, er det altså også klogt at se, om man kan gøre noget for at begrænse initiativer, der går i den modsatte retning, og her er så skyldningen, at det kan vi ikke, fordi vi kun kan begrænse, når det angår de dansk baserede kanaler.

Det er ikke min opfattelse, at det er sådan. Min opfattelse er, at også selv om vi må erkende, at verden ser ud, som den gør, kan man godt gå bredere til værks. Vores opfattelse er, at ligegyldigt om man taler om reklameafgift eller reklameforbud og reklamefrie zoner, er man i stand til at indføre et regelsæt, der gælder for både dansk baserede tv-kanaler og kanaler, hvis udbredelse er afhængig af danskbaserede kabelnet, og så har man jo lige pludselig fat i dem alle sammen. Alle de betydende tv-kanaler kommer enten som æterbårne kanaler eller via kabelnet, som vi lige har haft en diskussion og afstemning om.

Vi har stillet et direkte spørgsmål – jeg tror, det er stillet til forskningsministeren – om mulighederne for at gennemføre samme regelsæt for både de æterbårne og de kabelnetbårne kanaler. Vores opfattelse er, at her kan man gennemføre akkurat det samme juridisk set, og dermed kan man løse problemet og sørge for, at der ikke sker nogen konkurrenceforvriddning i forholdet mellem TV 3 og TV 2, for det er vi selvfølgelig også optaget af. Så vi vil gå videre på det felt. Vi vil gerne være med til, at der bliver lidt mere blæst om børneprogrammerne. Vi har jo i Danmark en stolt tradition for gode børneprogrammer, og vi skal nødigt have den ødelagt af noget af det ævl, der i øjeblikket bliver sendt ud til børn.